

CLAR I NET

PERIÒDIC INDEPENDENT — I DECENT PER LA JOVENT

PARTICULARITATS DEL «CLAR I NET»

TORNANT LA PILOTA

10 CTS.

Quatre paraules

La redacció de CLAR I NET, fa públic una vegada més, que aquest periòdic no té cap color polític determinat.

La millor prova de que no té filiació política, ho demostra el que en les últimes eleccions de regidors, no va dir ni una paraula en favor de cap dels candidats.

CLAR I NET, és un periòdic humorístic i satíric, i per això fa broma i satiritza tot lo que s'ho mereix.

I és molt natural que, essent redactat per joves catalans de cor, tingui preferència a ridiculitzar i treure els drapets bruts al sol si és necessari, a tots aquells catalans que no'n mereixen ni sisquera el nom.

En el nombre últim de CLAR I NET, hi aparegué un article parlant de la constitució a Girona d'una joventut que s'anomena «Maurista». Aquests joves, sense cap motiu, van demostrar que s'enfadaven, i realitzaren actes, que val més no citar-los, contra nostre periòdic i personalment contra els nostres redactors; demostrant, amb això, que realment aquesta joventut no ha nascut per a fer la política maurina que pregonen, sinó que és no més que per a satisfer odís i envejes personals de quatre... diem-ne polítics desacreditats.

Tota la «moxiganga» d'aquests dies no ens ha de fer variar per a res de conducta.

CLAR I NET, continuarà bromejant i satiritzant tot lo que sigui oportú i s'ho valgui.

No ens han espantat ni ens espantaràn mai les amenaces, vinguin d'aon vulguin. Els nostres redactors han demostrat ja saber contestar amb la forma deguda a les agresions de que

han sigut objecte, i estan disposats a demostrar-ho tots sempre que sigui convenient.

I ara, per a acabar i per a donar proves de serenitat, recordarem les paraules que pronuncià el senyor Abadal en les últimes Assemblees de parlamentaris, quan deia: «L'Assemblea continua deliberant», diem també nosaltres per a contestar a tots aquests faritxes:

«CLAR I NET, continua bromejant».

LA REDACCIÓ

Lloança

Oh, joventut del «Maura sí!» que tens sensibilitat de mascle i vitres a la més lleu ironia i t'ho prens tot en sèrio! Tu sola, tot just nada, fóres capaça d'immortalitzar a una ciutat que no ho sigués per tres vegades!... Tu sola ets prou per a mantenir la riälla en els llavis dels qui no són com tu, sèria com un mussol i encarcarada com un bernetpescaire!... Amb tu n'hi ha prou per a nodrir les columnes del nostre fulminant CLAR I NET! Tant, que forçosament haurem de deixar de banda als inclits *maestros de doctrina* per ocupar-nos solament de tu, joventut del «Maura sí!»

I ja que pots gloriar-te d'haver apressat la venda d'un *libelo* —segons expressió dels *maestros, etz., etz.*—, pel sol fet d'ocupar-se de tu, ets prou interessant i aprofitable a l'explotació d'uns que, com nosaltres, es dediquen a la recerca i cultiu de la riälla!...

Benhaja l'hora que vares néixer, flamant joventut del «Mau-

ra sí!»... Perquè si amb el teu cabdill En Sagra i els seus idèlics i deliciosos parlaments, teniem matèria abundant, des del teu felicíssim natalici la tindrem centuplicada.

Benvinguda sies, joventut del «Maura sí!», que tens el cap més dur que un roure, en el que s'hi estrellen i escardissen els més reforçats *gaiatos!*... Això sol és prou per a justificar la moltíssima falta que feies...

I per a tots aquests beneficis i sorts i altres que no esmentem, i per a que sigues lloada i exalçada com te mereixes, oh joventut del «Maura sí!» encomanem als Déus i a les Muses i Ninfes i al *Sfinx*, poesies i dons i privilegis...

I que't facis gran i sigues poderosa i forta fins a l'hora de la mort. Amén.

K. XISTE

Immortal?...

Oh, guapíssim i sens parell «Cuentista»!
Oh, tu modern Narcís que t'enamores.
Oh, volgut de les Muses. Oh gran artista.
Vegi si nostres intencions són bones

PREGÀRIA

Oh Zeus! et prometem, Omnipotent mitja dotzena d'ànecs amb les plumes si la proposició nostra, bé atens. (Mes, ai!, dolent, si nostra intenció ensumés). Un home fill de mortal o immortal hostatja la Gerunda grata als Déus és tan simpàtic, tan donós tan val que, oh Pare!, supliquem l'arrebateu qual novíssim Ganimedes coper i posar-lo podeu per cirabotes quin càrrec vos jurem sabrà fer, i aixís no portareu brutes les botes. Aten-me, oh Zeus. Fes memòria, tu no atengueres nostra petició d'acceptar En Quimet lleig de l'Història per servir de graciós o de bufó. No hi tornarem volguer-te fer passar com aquella vegada gat per llebra. Mitja dotzena d'ànecs sens plumar! Esperem la resposta amb molta febra.

Zeus, amb paraules alades digué: Xic t'he vist, que bades.

BERNAT

Les minyones de servei

VI

Després de la llarga interrupció soferta, torno avui a empuñar la ploma, o el llapis, és igual, per a seguir cantant les belleses i altres bones qualitats de les nostres gentils minyones de servei.

La causa de l'interrupció ha sigut una malaltia, emperò gràcies a Déu no pas com la que sofreix el pobre *Bram de Porqueres*, que després de tants mesos d'estar malalt i de fer varies revifalles, encara està revolcant-se en el llot, dic, en el llit de mort, d'aon no podrà aixercarse'n mai més. Doncs jo lo que vaig tenir va ser no més que un floronco que cada any me suit per la mateixa temporada, emprò no és pas que l'hagi tingut tot aquest temps, no.

Aquesta és la primera causa i després s'hi ha d'afegir la segona: la qual és que CLAR I NET està més atapaït d'original, que les estacions de mercaderies, i per a deixar pas a altres assumptes de més actualitat jo tenia de esperar, perquè tampoc podem posar més fulles de paper en el periòdic, doncs an el preu que està ara el paper, ja *quasi, quasi*, valdrà tant el d'imprimir com el de Banc. I no és pas que an aquest número no en sobrès de original, emperò com que tot no més parlava dels Gomis Llambaies i d'En Sagrera Vizcaino, el director m'ha dit que li donés una tanda de minyones, perquè aixís hi hauria més amenitat.

Aquí em teniu, doncs, a última hora i sens preparació a continuar les meves llaunes; i ara no feu cas si torno a sofrir alguna altra interrupció: si és al més de setembre, ja podeu pensar que és el floronco, i si és un al-

tre més serà la falla de paper.

I ara anem per feina.

Si mal no recordo, vaig quedar encallat en el carrer del Portal Nou, tot contemplant aquelles dugues que's feien la guitza. Ara com que ja hi ha pas obert per a baixar cap a darrera el Teatre, cap allà farem via i ens toparem tot seguit amb l'ingènua Esperança, qui serveix a casa d'un senyor catedràtic.

Es l'Esperança, bonica perquè sí, d'un encís gentil i ingenu, que li deixa veure un cor jove. Jo no ho creia, emperò vaig tenir ocasió de veure-la anant amb un jove molt elegant; i això que ella no fa pas molt era d'aquelles que encara creia que el festejar era mig pecat.

Seguint avall i passant d'esquetllantes per la Plaça del Vi, ens fiquem al carrer de l'Albarreda i trobem a la *gran* Roseta, que està a casa d'un banquer que ara ha sortit el legit regidor, i seguint més endins ens arribem hasta a casa de uns senyors de Tordera, aont hi serveixen les gentils Angeleta i Enriqueta, dos angelets de la primera volada, emprò que ja saben moltes coses de l'amor.

L'Angeleta que és la més gran sembla ésser la més ingènua; la Enriqueta, més jove, ja sembla més desperta, emprò qui hagi tingut ocasió de tractar-les, ja veu ben prompte que l'Angeleta d'ingènua no més ne té la cara.

Les dues són molt hermoses i d'una amabilitat esquisida i totes dos han tingut relacions més o menys formals; l'una amb... En aquest moment ve el director i veu que ja faig la quartilla 7 i me diu que plegui perquè ja és massa llarg.

Dispensin Angeleta i Enriqueta, hasta el número pròxim.

P. Q.

Per haver comentat, en aquesta secció, lo que'm va succeir un dia de fires en el «Teatro del Entoldado» (on per a entrar, pagàrem la corresponent entrada), uns *individus* me varen exigir, amb amenaces i violentament, que'ls dongués explicacions.

Els qui, com jo, són aimants del Dret i de la Justícia, ni menteixen ni rectificuen, i solament s'han de sotsmetre, per a donar explicacions, a la Justícia; jamai per imposicions capricioses i menys per la *força bruta*.

Ja sé que'ls homes es miden del nas per amunt i que'ls matons són bons per a menjar.

Si aquella *acció covarda* es repeteix, no'm quedaré creuat de braços.

Clar i net.

(Aquest atropell es va cometre el dia 12 del mes passat, a les vuit del vespre, en el carrer de Banyoles aprofitant-se de la fosca. Fou covat i després anunciat, poc abans de cometre's, en una tertúlia del Cafè de Novetats.)

DAVID

PENSAMENTS SUBLIMS D'HOMES CÉLEBRES

La reconquesta espanyola va començar a Covadonga.

FONT I FARGAS,
Catedràtic d'Història.

Ni están todos los que son, ni son todos los que están.

DALMACIO I,
Ex-diputat.

Cada ú ha de portar la seva creu.

SÁNCHEZ GUERRA,
Ex-Ministre de la Corona.

A Dios rogando y con la pluma insultando.

ELS BRAMAIRES DE PORQUERES.

Dies passats, les alumnes de *corte* del col legi de les Germanes Dominiques, determinaren fer una excursió.

Nombraren una comissió, composta de tres alumnes i ho demanaren a la Superiora, la qual els hi concedí el permís.

Entre les moltes que hi concorregueren recordem haver vist a la Almeda, germanes Poch, Castelló, Perpiñà, Xirgu, Blanch, Junquera, Gimbernat, una del Pont i altres.

El lloc determinat per a fer l'excursió fou a les Pedreres, anant després a brenar a la font d'En Pericot.

Havent berenat organitzaren una cursa pedestre a 50 metres en la plaça de Sant Daniel, guanyant el primer lloc la Perpiñà, seguint la Poch gran i la Xirgu; les que més se podien distingir per tenir les cames més llargues, foren les que realitzaren més malament el comés. Els noms de aquestes no els diem, no més direm que l'una és de casa un paleta i l'altra de casa un sastre que no ens farà cap trajo en vida.

A la Perpiñà li donaren, per haver guanyat el primer premi, una branca de lorer sec «Si es broma puede pasar», sinó, no ho trobem pas gens encertat.

Acompanyaren a les alumnes la directora del *corte* germana *Asunción*, i la germana Imelda.

Felicitem a les guanyadores de la cursa i a les organitzadores de l'excursió, esperant que en faran d'altres per a l'esbarjo de tan alegres alumnes.

□

Maríes...

Del Carme De la Mercè.

Nostra Dona del Carme: Deslliuradora d'ànimes en sofriment. Patrona dels humils, Patrona de la gent de mar; invocada pel soldat ferit a punt de morir. La color del teu hàbit, és un símbol de la humilitat de la teva advocació. La eufonia musical del teu nom, n'és de la seva dolçor.

Nostra Dona de la Mercè: Deslliuradora de captius. Patrona de reis i magnats. Catalaníssima. Fra Miquel d'Esplugues, te feia símbol del sentir de la pietat catalana. El teu Nom, vol dir un dò, i el duen regines, i la color de ton hàbit, les núvies...

Ambdues advocacions tenen una alta significació amorosa. Només ella ha pogut fer-nos confondre-les en el número passat de CLAR I NET, al aplicar-les a la Regina dels Jocs Florals d'enguany. Sigui l'elogi del seu nom, la millor excusa que oferim a la altesa de Mercè Ferrer.

□

Lo que mira aquell empleat de Correus al passar per la carretera de Barcelona ens sembla que no és si'l sol surt per Antequera, sinó per veure'l sortir tant o més formós de aquella casa de les portes de cendra i la façana vermella.

□

Quina anyorança sent d'En Martirinet l'Angelita de noms i de fets de davant del Banc d'Espanya.

No s'apuri, no veu que ja s'acosten vacances.

□

Ella és una floreta boscana una gentil dameta que fa la seva vida a la Rodona. És la regina galana d'aquells entorns.

Es diu Lola, i cada dia ve a cosir a un taller de modistes d'aquí Girona, acompanyant-la un jove que gasta *said* i que enamorat de la gaia Lolita tot sovint fa excursions a la Rodona per veure a la seva nena estimadíssima, a la nena que per primera vegada en sa vida ha fet sentir en son cor jove un amor noble i apassionat.

□

Veureu-los sempre junts, diguent-se a cau d'orella coses que jamai hem sentit, més que no és difícil endevinar-les. Dels llavis d'ell surten sedo-

ses paraules saturades d'aquell fluit més dolç que'l nèctar. Els llavis de ella desgranen ara paraules, ara sospirs que qual enfilall de perles i rubins van voltant el cor del seu aimat, estrenyent-lo... lligant-lo... Dolços lligams.

Ella és la Carmelita, ell en...

□

Aquella cantaire, que és diu Lolita té un amable acompanyant que és diu Narcís. Ara compremem perquè els seus ulls enlluernadors no ho són tan com abans. Com que és gasta la mistura mirant els ulls d'En Narcís.

□

El nostre simpàtic dibuixant en «Eolo» ha renyit amb la seva novia. Ho sentim, mes aconçola't, doncs qui no ho fa és un tonto, i avui dia encara més, tractan-se d'aquest assumpte.

Quan s'acabi la guerra un hom prén la maleta, se'n va a Rússia, a l'Alemanya. Si aquí no't volen ni les minyones, allí trobaràs la mateixa filla del Rei que quan petits tant somniàvem.

Ja compremem que és molt difícil no poguer emmirallar-se en uns ulls tan de temps (fins que la guerra s'acabi), mes amb això rai ja hi ha remei. Les paisanes que't vinguin al radera, mes tu mai al radera d'elles, fóra que se't posin al davant, quan te convé, les deixes, i ja està, cap a París a buscar dones, doncs és cosa molt clara que aniràn molt barates, oh, i ademés és podrà triar bé i sense pressa, ben diferent de la nostra terra, que si trigues gaire o bades té la prenen.

□

Passava l'altre dia pel carrer dels Ciutadans tot capficat per les coses de l'amor, quan tot d'un plegat sento que el meu nom baixava de les altures, amb un seguit de veuetes fines i angelicals, que semblaven veus dels àngels que baixaven a la terra per endolcir el dolor del meu esperit.

Fixo la meua vista enlaire i veig una munió d'angelets vestits de *nenes estudiantes* que al veure que eren descobertes em miren amb tota ingenuïtat i esclaten amb una rialleta sonora i vibrant que s'escampa pels aires tot endolçant-los.

I mentres m'allunyava i apartava d'aquell carrer semblava que encara sentia aquella diuincanta rialleta sortida d'aquells frescos llavis i que semblava que venia a burlar-se de la meua melangia amorosa.

□

FLORS GUIXOLENQUES

XVII

I/AIN/

Dameta versallesca: Teniu com una antiga patina en els ulls negres, immensos i exquisits: vos veuen, els ulls meus, amb la pintada piga que dâva a les marqueses son aire empicardit.

Vestida d'un gipó vistós i adamascat, obert per ensenyar la pell ben empolvada, i els amples faldellins ben plens d'amples brodats, sorgint el peu petit per una punta alçada.

Forçadament ergüida per un ritual orgull, deixeu caurer a terra una rosa carmí que un jove cavaller reverenciós recull, la blanca mà en l'hermosa creu d'or de l'espasi...

J. C.

Oh! exquisida Clara, bella Claretà? les nostres Rambles anyoren tes petjades.

Què ho fa que els nostres ulls no poden gaudir de ta divinitat? què ho fa, oh! bruna nena vestida de negre, que nosaltres també en portem de dol, que no ets entre nosaltres?

Solament te veiem per els nostres carrers de tant en quant com au passatjera, per després tornar-se'n envolar per les regions infinites de l'espai i de la llum. Aixís et deixes veure de quant en quant per després tancar-te a dintre a casa teva i no més deixar-te veure a darrera dels vidres dels balcons, aont veiem la teva silueta gentil i els teus clars ulls com dugues estrelles brillantíssimes en mig de la nit negra i endolada.

Vinguda de Figueres vivia en un pis del costat de Correns i era l'admiració del nostre jovent

Té un rostre fi i polit i uns ulls grans, les quals mirades ens porten a regions somniades per l'amor.

Es molt simpàtica, és la mateixa personificació de la amabilitat i la ingenuïtat.

Va dir-me que si la posavem a les planes, malament, seria capassa d'escanyar-me.

Cosa que li vaig dir que fes, que el meu coll seria ditxós al trobar-se en les seves pulides mans.

Ara ja ho veus, oh bruna nena, si en la present guspira hi trobes ofensa

la teva ira s'aplaqui; més si és al revés i vols recompensar-me voldria tan solament per penyora un bès ungit de la mel dels teus molçuts llavis.

Dilluns amb el correu de les sis de la tarda feia via cap a la ciutat de Figueres aont passejarà tota triomfanta per la seva Rambla, com una heroïna que ve de conquistar una ciutat, o el cor dels seus joves ciutadans.

Si vostès fossin prou discrets per a guardar un secret un hom els diria el per què aquella dameta tan exquisida, aquella criatura tan exquisidament espiritual, la Lo... (no fem coses, ploma, no rellisquis), fa una temporada que sembla està trista, el per què fa una temporada que no és assídua concorrenta a la Rambla, el per què els seus ulls, aquells ulls tant serens, estan sempre fits en l'infinit, el per què d'aquest estat d'abstracció a les coses i ambient voltant...

Però com que sé que vostès no són gaire discrets prefereixo callar-ho i qui ho vulga saber que vagi a Salamanca.

En Plandiure, aquell elegant aprenent de catedràtic, està malalt, sí senyors. Ha atrapat una malaltia tant estranya que diu que no està classificada en cap tractat de patologia. Aquesta malaltia diu que ataca a la vista i ho fa veure tot *Negre*, i el pobre Plandiure tot ho veu *Negre*, molt *Negre*. Quan declina el *musa - musa*,

l'home declina *Negre-Negre*. Quan explica Geografia sempre parla del mar *Negre*. Portat per les seves aficions botàniques l'home va anar a buscar bolets cap a la Mare de Déu del Mont i com que tot ho veia *Negre* diu que no en va trobar cap.

Lo més curiós del cas és que diu que el pacient no més troba conhort quan precisament ho veu *Negre*.

En el carrer d'Anselm Clavé hi viu una esbelta damisela que *telegràficament* ens ha robat el cor. Ella tan gentil i amb somriure dolcíssim diumenge va volguer conquistar-nos amb un mirallet, a l'igual que si volgués caçar *calandris*. Nosaltres, que abaixàrem el sombrero, no per els raigs del mirall, sinó per la sugestió de la seva mirada, devem dir-li que ja fa temps que'ns ha encisat i que sols esperem veure-la sovint, per emmirellar-nos amb la seva bellesa i fruit la seva gràcia exquisida.

Fa alguns dies un trio normalista format per l'Anita, l'Isabel i Na Maria de la Assumció feren una excursió per les Pedreres, perquè diuen que és molt higiènic poguer respirar els perfums de romaní.

CLAR I NET un consell els hi darà perquè les estima a totes tres i és el següent:

No'n fassin moltes de excursions perquè el juny s'acosta, i allavors tindran d'anar a buscar la qualificació de

Història amb la carreta d'En Sarrà, cosa que ho sentiríem molt.

Tatarit-Tataret

El diumenge passat va ser reparat per Girona un manifest adreçat a *las juventudes de ideales*.

Entre els firmants d'aquest manifest, hi ha En Antoni Gomis Llambias, que fins ara era catalanista i ara s'ha fet maurista, i que és germà de aquell catedràtic que ja ha estat republicà, lliberal, catalanista i carlí.

Si tots els firmants del manifest són d'ideals arrelats com els d'aquest jove, ja són dignes de ser força escoltats

□

Ha estat nomenat secretari en el ministeri d'Hisenda el nostre compatriota En Rafel Roca, germà del doctor Francisco de A. Roca, apotecari de aquesta. L'enhorabona.

I hem de fer constar que és estrany que cap periòdic gironí no n'hagi dit paraula.

□

Per fi s'ha inaugurat el «Saló thé» de la Casa Gran.

Nosaltres que varem ser hi el dia de l'«obertura» en quedarem prendats d'aquell *derroche* de llums, llautó, vidre i paper vermell... que veritablement dona a hom la impressió de trobar-se en un aristocràtic salonet de concerts, thé i *elegants*... i trobem fa *digne* contrast amb l'austeritat de la pedra que sobressurt d'aquelles venerables parets *restaurades*.

També són dignes d'esment aquells seients per als concellers, amb l'escut de la ciutat per *remate*, (que valen cent sexanta pessetones), amb el seu corresponent *pupitre*...

Vaja, tot plegat, trobem que és massa per als concejals de Girona ..

□

En la primera del «Saló thé» un del públic digué:

—Està molt bé ara aquest saló, però trobo que s'hi veu massa llautó i massa vidre.

—No'n facis cas—respongué un seu company—. Per llautó, els nostres regidors, i per vidre... trencat, no tinguís por, ja el pagarà Girona.

□

Ha sigut premiat en el Certàmen Pedagògic de la Reial Associació de Mestres de l'Ensenyança de Sevilla, D. Amad Camós Blanch, auxiliar de nostre Institut.

Nostra felicitació.

□

Are zevem perquè En Gomiz petit se va fer soci de la Joventut «Maura, si».

Encara que ell digui que va deixar de ser soci de la Joventut Catalanista perquè motegen a n'el seu germà, no és pas precisament per això sol.

Ell canvià de color polític perquè tenia ganes de treballar o sinó mirin: ell tot zol ha fet el reglament a màquina, tots els rebuts, va comprar dues llibretes de cinc cèntims per a notes i encara va fer més, va fer el ridícul.

□

Per fi, el regiment d'artilleria ha vingut destinat a... Mataró.

L'enhorabona senyor Bassols.

D'això se'n diuen homes!

□

El Bram de Porqueres ha fet una nova revifalla i ha tirat una mica més de baba.

Déu li dongui lo que més li convingui.

□

En *Palillo* ha dit, des de *El Norte*, que els de *El Gironès* escriuen *con la mano*.

Bé, noi; molt bé! Vols dir que vosaltres ho feu amb els peus, veritat? Tens tota la raó; i per a demostrar-ho, aquí va el següent retall de *El Norte*:

«Esta noche tendrá lugar la representación del drama en tres actos «Marianela», adaptación a la escena por los Sres. Serafin y Joaquín Alvarez, *quinteto*, de la novela del mismo título, de Pérez Galdós.»

Amic *Palillo*, això és copiat del teu estimat diari

Mira que de dos germans dir-ne un *quinteto*! Aquesta és massa garrafal!

Perquè serveixes tú a la redacció?

Un petit sermonet referent a *sentit comú* no'ls hi estaria mal als teus mestres de doctrina, creu nos *Palillo*; puix tal diari sembla redactat per *sabaters* i *llauradors*.

Entesos?

□

Un altre retall de *El Norte*:
«El gran tacaño» de los señores *Pozo* y *Abati*, etc.»

Encara el teniu tant al cap a n'En

Pozo, senyors redactors eclesiàstics de *El Norte*? S'acosten eleccions, si de cas, ja el podeu tornar a fer votar.

□

Els jaumistes creuen haver sigut derrotats en el districte segon per les galetes *Plaja*.

Ai, ai! Bé se vos indigesten prou aviat les postres?

□

Els d'*El Bram* diuen que determinats *solos* de *Clarinet* van esser contestats per cops de bombo.

Doncs cal fixar-si que la porra del bombo va ser trencada pel cap d'un jove *conscient* de *La juventud de ideales*...

□

També diuen que el senyor *Coll* puja tot sovint les escales del Govern civil.

Podrien dir-nos el Sr. Font quantes vegades les ha pujades? Em sembla que seria difícil, perquè són infinites.

□

L'últim diumenge que sortí el *CLAR I NET*, a la Rambla varen aturar a un nostre amic (i no redactor), un mestre de la Normal i de Doctrina, un jove de lentes i de *ideales* i un regidor maurí arlequí del nostre Ajuntament.

La cosa s'anava agravant per moments i allò semblava que tenia d'acabar malament; nosaltres no més sentírem una veu que molt baix deia a un seu amic:

—La primera bofetada que baixi de la meua molçada mà serà per l'apotecari imprudent i mal carat.

□

Mireu qu'ls maurins són molts *saiaos*; després d'haver excomunicat a tort i a dret, surten amb un *afamat* manifest on no's poden trobar dos paraules que no's contradiguin. No ho veieu que heu caigut en heretjia, declarant-vos pràcticament partidaris de Hegel, defensor del principi de contradicció.

□

Des d'avui per apendre d'escriure amb elegància i pulcritut el *Romance*, no s'haurà d'acudir a n'En Cervantes, Frai L. de León, etc., sinó que en la *Immortal* tenim clàssics de primera; llegiu la proclama de la Joventut «Maura, si» i vos convencereu. Oh *Bartrina* i *Vizcaíno*, quina *plum de oro* se vos prepara!

□

Ahir els carlins deien: «En Maura

és la personificació de la hipocresia, és el polític per antonomasia, perquè té plantejat el millor sistema vividor», etz. etz.

Avui diuen: «El partit jaumí ha de aliar-se amb el maurí, que per sos grans ideals ha de substituir després de la guerra el nostre.» (Parau'es de En «Cuentos del Sábado» a un maurí celebèrrim).

No'ls hi deiem que no saben a quina paret toquen.

Es ben bé allò de que el nom no fa la cosa. Girona té el nom d'immortal i no obstant la mortalitat és grossíssima. Per çò convé fer bugada cada quinze dies per a que tot quedi *clar i net!*

□ Els paràsits protesten, emprò no importa. A n'aquesta obra de sanejament algú ens hi ajudarà fins i tot potser el mateix *Sfinx* que pot sofrir una altra metamòrfosis i amb el nom de *Kuch*, per exemple, empreneria una campanya *digne*, defensant-la en nom de la *religió y de las intereses morales y materiales de la catòlica Gerona.*

□ *El Bram* totjust ressucitat per un sac d'oxigeno rebut a última hora, acaba de fer els espeternecs llençant tot el verí que les forces li permeten.

Està emprò, com sempre, fóra de la serenor i dóna gust veure com menteix en els desvaris constants d'última hora per a contestar a les sagetes rebudes en el viu de l'ànima.

Diu que el Butlletí de la Protectora, — no d'En Gomis, sinó de l'Ensenyança Catalana, — no diu, i diu, *que després d'un bell parlament del Dr. Pou...*

Tanmateix, homes d'*El Bram*, podem ésser *patufets*, emprò al menys no faltem a la veritat, que amb tot hi ésser joves ho preferim a la presumció o a la murriaria, no sometent-la tampoc a cap càrrec ni a cap pela.

□ Els de Id. que de tot volen saber fent *una rialleta, un signe afirmatiu i un si senyor*, diuen que En Xifra és lleig

Pobrets, fins a n'això ens ensenyen el llautó. Perquè tantmateix, no sapiguer que *el hombre como el oso, cuanto más feo más hermoso*, ja és el comble de l'ignorància.

Nosaltres, a la veritat, ens crèiem que d'aquestes coses ne sabien més i sobretot recordant d'aquella casa una *veu afeminada i certes pretensions* que vaja... les dones ho saben.

L'*escuradents* deia en *El Norte* que a Girona hi ha tres òrgans nacionalistes, i que en el tercer s'hi llençen tota classe de calúmnies i d'infamies; nosaltres ens trencàvem el cap per saber quin era aquet tercer i al fi i al cap hem deduit que havia de ser *El Bram de Porqueres*, perquè no hi ha cap més amb les condicions que ell diu.

□ ¡Ja és barra dir òrgano nacionalista al *Bram de Porqueres!*

□ El dia de les garrotades vegérem que a casa en *Pulillo* havien tret el matalàs al balcó ¡Home, no n'hi havia per tant!

□ Els d'*El Norte* demanen des d'un avís d'administració quartos (ai pobrets!), i després diuen als sotscriptors que avisin si noten alguna irregularitat en la repartició del diari.

En la repartició, me sembla que no n'hi trobaran, però en la seva redacció, no hi hauria prou estrelles en el cel i s'erra en el mar per contar-les.

□ Pobres de nosaltres si en *Viñas ganiveter* no fos soldat, al sortir aquest número de CLAR I NET! Ell que amb la seva *alta* personalitat constitueix el requeté actual. ¡Ai, ai, pobrets de nosaltres!

□ L'ambaixador d'En Maura a Girona demostrà ésser molt *testa fort*, doncs el bastó no va rompre el seu cap, i el cap va rompre el bastó. Ja és tenir cap. La gent deia: quin bastó més fluix; altres: quin cap més fort.

□ De la mateixa manera que la lluna cada més ens mostra llurs canviants, ara de caire, ara d'esquena, en el sentit vulgar de l'expressió, aquí dintre l'Immortal hi ha un home que guanya a la mateixa lluna en canviar de posició, fins jo creuria que algún nigromàntic li ha ficat dintre el cap cinc cents dimonis lligats cua per cua amb una brassa de foc encesa a la punta de les mateixes.

Llegidors: no coneixeu aquesta nova lluna? que diu lluna, llunàtic? No? Sí, homes, sí: el mateix, l'autor de aquella tragedia lírica còmica dramàtica que com deia l'insigne vate gironí: «N'hi ha per tots els gustos, hasta un hom hi pot tropijar café, cigarro i no sé quantes troballes més».

En Joaquim de l'Història d'Espanya, quan explica l'«Història Contemporànea» i arriba allí al regnat de Na Isabel II, diu que no mou ni un «àpice» la seva barba ni li llampeguen els seus ulls «d'avechicho». Ja podria ésser que no fos carlí. També pot ser que ja està acostumat a sentir derrota .. derrota i derrota.

□ A cà la «Editorial», es convertiràn dintre poc en una veritable col·lecció zoològica I diem això, perquè fins ara sabiem que en aquella casa hi abundaven notables i variats exemplars de la família de bípedes, però ignoràvem que la Zoologia els *tirés* tant, que àdhuc, d'uns mesos ençà, han substituït el personal obrer per *esquirols!*

Vaja, avant i foris, que potser amb el temps i una miqueta de persistència arribareu a fer la pols a la col·lecció del Parc de Barcelona!

□ En el Concell de ministres celebrat el dimecres passat, va acordar-se donar el *cese* als arcaldes de R O.

Ara sí que va de bó, Sr. Bassols! El felicitem amb tota l'efusió de la nostra ànima.

Ja era hora!!

□ Se'ns ha dit que'ls maurins volien fer sortir un periòdic titulat «Fosc i Brut».

Ho trobem molt encertat.

El títol, eh?

□ Hem llegit en *El Norte* que el regidor D. Manuel Vancells s'havia separat del partit maurí.

Es el primer èxit que pot apuntar-se la flamant *Juventud de ideales*.

Se coneix que els homes de seny no poden estar al costat de criatures!

□ A última hora s'ha fet córrer per Girona (no sabem si la trompeta és maurista), que aquest número seria l'últim de CLAR I NET.

Fem saber als sotscriptors i al públic en general, que si no s'espatllares (que no se espatllarà pas), ne tenim per mols dies de plegar.

Falta molta cosa a dir encara!

LA CREU-ROJA

Farmacia : Ortopèdia : Perfumeria

F. de A. Roca

NO TING CAP SUCURSAL

Gabinet Ortopèdic

• Especialitat en Braguers
i Faixes ventrals
Sevei permanent

Plaça de l'Oli

Girona

F. Solà
Optic i Joier

Rambla de la Llibertat, 26

GIRONA

Dalmáu Carles,
Pla i C.ª

Editors

Girona

AMERICAN BAR

RESSOPONS :: DOLÇOS

REFRESCS

VINS DE MARCA

— Obert tota la nit —

Rambla, 11

CLAR I NET

QUINZENARI FESTIU

Caricatures : Art : Literatura : Humor

Es ven a càr Franquet, a càr
Dalmáu i an el kiosc
d'En Ciriacu.

Sastreria SMART

de J. Fernández

Ciutadans, 11

Gran novitat

SASTRERIA

Aifred Ferrer Trajos per a Senyora i Senyor
a preus limitadíssims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d'honor
en el Concurs de París de 1914

Plaça de la Constitució, 4
i Bell-lloc, 2, 1.º

GIRONA

VINS I OLIS

LLUIS SERRA

ESPECIALITAT EN VINS

:: RANCI I MOSCATELL ::

Es reparteix a domicili

Plateria, 4

GIRONA

WERTHEIM

Les màquines per a cosir
i brodar de més renom

REPRESENTANT :

RAMÓN BOIX

Ballesteres, 17

Casa Maresma

Guants i Novitats

Girona

Confiteria NEGRE

Refrescs :: Cafés

Licors :: Pastes

RAMBLA

Retraten amb economia
a la Rambla de Llibertat,
al saló de fotografia
ont treballen de nit i dia
qu'es NOU STIL anomenat.